

Ay ay, Ayon!

I en tid der det ser ut til at kineserne styrer det meste av det som foregår på rørfronten, er det en glede å sette inn en ekte europeer i racket. Konstruert og bygget i Østerrike, og således ei heller fra et av våre mest kjente hifi-land. Velkommen Ayon!

AV HÅKON ROGNLIEN

Visst lager kineserne flotte byggverk vedlagt hvite hansker (som er alt for små for den jevne hifi-nerd her på oljebjerget), men kom ikke her å si

at ikke østerrikerne kan det samme! Ayon 300B er en nytelse å hvile blikket på, skal jeg få mase om en ørliten detalj kunne de godt byttet den grønne dioden med en rød. Uansett er det et hav bedre enn laserstråler fra blå terordioder!

STIL OG KARAKTER

Som nevnt er forsterkeren virkelig et flott byggverk. I tillegg til tre linjeinnganger finner vi en inngang merket "Direct", og dermed kan jeg med glede melde at her har vi en 300B-forsterker som kan benyttes som frontforsterker i kombinasjon med et hjemmekinolanlegg med lett-drevne høyttalere. I nevnte posisjon fungerer forsterkeren som rent effekttrinn, og lar seg styre av enten en annen pre, eller hjemmekinoreceiver, for dere som har slike tilbøyeligheter. Nevnte jeg at volumet er fjernstyrt? En liten og elegant fjernkontroll i en liten filtpose vet hvordan livet gjøres lettere for lytteren.

En saftig kar av en inngangstrafo og to noe mer veslevoksne utgangstrafoer skaper en vekt på over 30 kilo, rørbestykningen består av 2 stk AA300B-S, 2 stk 5687, og 2 stk 12AU7, til sammen hevder Ayon at dette gir dem 20 Watt i ren klasse A å leke med. Rett nok står det ikke pr kanal i deres papirer, og visst er dette en variant over 300B-røret, men her synes jeg muligens Ayon strekker virkeligheten en smule. Mener de 2x10 er dette greit, for så vidt, men litt upresist, kanskje? Kommer tilbake til hva disse Watt klarer, det skal her og nå sies at dette var ikke småtterier!

SAMARBEID

En av de største utfordringer med lav-effekts rørforsterkere som er bestykt med enkle 300B, eller enda klarere med 2A3, er selvsagt å finne høyttalere som kan skape realisme i lag med små effekter. Ayon har med sin 300B gjort det kunststykke å frembringe en forsterker med store evner til å drive høyttalere også av den litt mer krevende sorten. Jeg undret meg mer enn en gang under lyttingen hvor denne tilsynelatende brutale fremferden hadde sitt utspring. Ayon opplyser at de anser høyttalere med effektivitet på 90 db /1W/1m for å være minimum, en oppfatning jeg deler av flere årsaker, men allikevel må jeg si at her finnes krefter også til litt mer sultne saker. Generelt vil jeg allikevel anbefale høyttalere med kraftige magneter og enkle defilte, for å narre ut mest mulig av forsterkerens hemmeligheter og kraft. ▶

KLANG

Jeg har hevdet gjentatte ganger at det er på naturlig klang de beste rørforsterkerne er transistorforsterkerne overlegne. Og Ayon gjør absolutt ikke skam på denne påstanden. Her florerer det av farger og liv, strenger, stemmer, fiolinkasser og harpiks. Og for å være helt spesifikk på akkurat denne forsterkeren, har den faktisk en liten særegenhet som det må tas hensyn til. Den har et svakt, men allikevel tydelig fokus et stykke oppe i presensområdet, i stemmeleiet, i saksofonens og celloens overtoner. Dette gir oss en viss pågåenhet fra visse høyttalere som deler denne egenskapen. Skal ikke holde dette hemmelig heller; det er for eksempel Klipsch vi prater om. Litt leit, all den tid den dynamikk og hurtighet disse to i sammen presterer, er helt rå! Rørene som sitter i bærer Ayons eget merke, de sier også at du ikke uten videre kan nytte mer normale 300B uten at fabrikken må inn og gjøre visse justeringer. Ergo er jeg noe usikker på om det finnes rør som demper denne lille tendensen. I praksis betyr det uansett at du bør velge noe mildere

ymse avskygninger. Dette viser seg særlig ved bruk av gulvstående høyttalere, selvsagt. Ayons små watt – enten de nå er 10 eller 20 i tallet – viste seg å kunne fylle selv store rom med kraftfull og temmelig presis bass fra høyttalere av typer som Triangle Cello og desslike. Rommet ristet, og alle hjerter gledet seg! Slett ikke ille fra en type forsterker der man først og fremst forventer romantikk og lite annet.

LA MUSIKKEN LEVE!

Endelig. Det å synke ned i godstolen, høre isen dunke diskret mot glasset, dempe lyset og øke volumet er en ren nytelse. Det er i slike øyeblikk forsterkere som Ayon 300B virkelig viser hva de har av styrke. Det er i slike øyeblikk du glemmer at det finnes begrensninger. Allerede fra vinylens første knitrellyder treffer øret, flommer beroligende hormoner i årene. Ben Webster kjører slalom mellom Oscar Petersons silkemyke pianotoner, i ei løype der Ray Brown har satt bassportene og Ed Thigpen lar kunstsnøen drysse fritt fra cymbalene. Det er en hel saksofon vi hører, det er fyldige

styrke. Å, min elskede Ritchard Harold Blackmore, hvorfor har du forlatt oss? Hvorfor forer du ikke lengre oss barnslige, men hungrige audiofile med dine feite, deilige Fendertoner? Når jeg hører ham slynge sine sinte toner ut over oss formidlet av Ayon 300B, savner jeg ham mer enn noensinne. Her finner vi ellers det punktet der Ayon opererer mest på grensen; de små manglene i nedre mellomtone, og den svake aksentueringen av den øvre, bevirker litt ubehag på feil høyttalere. Igjen er det viktig å peke på det faktum at du ikke må slurve med høyttalervalget. Silke-diskant er påbudt! Ikke nødvendigvis i materialvalg, men i lydmessige termer, vel å merke.

INN I DE TUSEN HJEM?

På 70-tallet kostet Tandberg Huldra en månedslønn. Allikevel fantes det ei hulder selv i proletariatets stuer over det ganske land. I dag aner ikke de samme proletarenes sønner og døtre hva de går glipp av når de handler 1 stk hjemmekino fra pall på supermarkedet. Ayon 300B burde være pensum i skolen! De som ikke elsker musikk når de hører

«Ayon 300B burde være pensum i skolen! De som ikke elsker musikk når de hører den fremstilt på denne måten, behøver psykolog!»

stemte høyttalere, ønsker du horn er for eksempel Avantgarde et glimrende utgangspunkt. For så drivende god er denne forsterkeren at du så absolutt ikke skal være redd for å velge høyttalere både en og to divisjoner over prisleiet den ligger i. For øvrig er det opptil flere ting som kan tyde på at denne forsterkeren har vært tilsmakt blant annet med paneler som referansehøyttalere.

LITT OM BASS

Det er mange som fortsatt svever i den villfarelse at små rørforsterkere har en noe utflytende og slapp bassgjengivelse. Salige er de ignorante, for de skal i sannhet få holde på med sitt! Nå skal jeg gi dem det at dette er ikke den aller strammeste bassen jeg har hørt, men den er dyp og maktfull, og har overraskende god kontroll på elementer av

pianotoner og stødig rytmikk. Det skal sies at Ayons klang er blant de lysere i 300B-leiren, den minner ikke helt lite om et par Jadis-forsterkere jeg lånte øre til for nokså lenge siden. På den annen side er dette med "lys klang" et nokså betent begrep, og må benyttes med forsiktighet. I en verden der diskanten blir stadig mer glatt og elegant, og spesielt med en helhet som den gode rørforsterkere serverer, blir slike begreper av mindre interesse. Tross alt får musikken fritt spillerom, og eventuell betoning blir mer variasjoner over et tema, enn reelle utfordringer.

VELKOMMEN BRUTALITET!

Det er få ting som morer meg mer enn å la lave effekter levere brutal musikk! Noen faller platt til jorden, andre reiser seg om selveste Fønix fra ild og aske, og flerrer luften med sin nyvunne

den fremstilt på denne måten, behøver psykolog! Dens små særegenheter er så bagatellmessige at de er svært lette å omgå. Bruk pengene på livsglede, 300B er hjertet, og Ayon har plassert det på rett sted. Denne forsterkeren er et smykke, for øyet så vel som for øret. Sånn skal det gjøres! ☺

Pris: 35.900**Importør: Soundplanet****BENYTTET UTSTYR:**

Naim CD5x m Flatcap, Audio Note CDT 2 og DAC 3.1x
Klipsch RF 63, Triangle Magellan Cello, Audio Note AX2, Spondor S5
Audioquest kabler